

'Vlaamse Dostojevski' genoemd. Johan Vandenbroucke schetst een ontroerend portret van deze overgevoelige telg uit het Thierry-geslacht. Pjeroo Robjee heeft het in zijn onnavolgbare stijl over een andere literaire reus, Hugo Claus. Dat diens gevoelens voor Gent niet onverdeeld positief waren mag blijken uit de volgende verzen: *"Te Gent zijn de huizen grauw gekarteld./ Hun huid is als die van een vrouw met pokken./ De bewoners, halfzoolgangers, hokken er welgezind. / Mijn straat is voortdurend aangestast door het onbeweeglijke water der rivier./ Mijn huis is als alle huizen hier, / de bezoeker wordt er door de stank verrast..."*

Dirk Leyman is dan weer op zoek gegaan naar indrukken van toevallige passanten door Gent, zoals Victor Hugo, Alexandre Dumas, François-René De Chateaubriand, Lord Byron, William Makepeace Thackeray en Rainer Maria Rilke. Wie-neke 't Hoen vertelt over een andere passant, Willem Elsschot, wiens voornaamste link met Gent zijn werk voor de daar gevestigde uitgeverij Snoeck-Ducaju & Zoon was. Ook Multatuli deed af en toe Gent aan, op zoek naar een bron van inkomsten op een moment dat hij aan de grond zat, zo blijkt uit het artikel van Philip Vermoortel.

En dan zijn er de zeer boeiende stukjes van Marco Daane over Richard Minne (hoe kan het ook anders?) en zijn werk voor de Vooruit, van Geert Vandamme over de fantast Jean Ray en diens oom Edward Anseele, van Raymond Vervliet over Adolf Herckenrath, stichter van de gelijknamige boekhandel op de hoek van de Veldstraat die onlangs verdwenen is, en van Paul Depondt over het enfant terrible Jan Hoet.

De andere bijdragen belichten meer bepaalde memorabele plekken in Gent, zoals de Minardschouwburg (Jaak Van Schoor) en de Boekentoren van Henry Van de Velde (Pascal Verbeken). Mark Gielen voert ons mee in een boottocht langs de Leie, bij Dirk Leyman vind je een minigids voor een literaire wandeling in Gent. Eriek Verpale schreef een brokje melancholie over zijn vervlogen studentenjaren.

Wie in Gent woont of er af en toe passeert moet dit boekje zeker lezen.

M. DAANE en D. LEYMAN,
Gent, de dubbelzinnige, Uitgeverij Bas
Lubberhuizen, 2000, 285 p., ill.

U I T G E L E Z E N

**Cherchez la femme.
Een wandeling door de
geschiedenis van de vrouw
in Brussel**

Brigitte De Mulder, Amsab

Vrouwenwandelingen, als toeristische variant van vrouwengeschiedenis, zijn in. Het documentatiecentrum RoSa dat deze gids samenstelde heeft hiermee een recreatieve leegte ingevuld voor Brussel. Met de wandeling beoogde RoSa een dubbel doel: bijdragen aan meer gelijke kansen door aan de hand van een toeris-

tische wandeling te wijzen op de rol van vrouwen in de geschiedenis van de stad, maar ook stilstaan bij een aantal historische bezienswaardigheden van Brussel, die door al te weinig mensen naar waarde worden geschat. Deze gids bestaat uit drie delen: een kleine vrouwenwandeling, een grote vrouwenwandeling en een gedeelte met achtergrondteksten, waarin telkens verwijzingen zijn naar sites die in de respectievelijke wandelingen zijn opgenomen. De kleine vrouwenwandeling bestaat uit een volledig uitgestippeld parcours dat start aan de Kleine Zavel en eindigt aan het Groot Begijnhof, met onderweg zevenentwintig haltes. De grote vrouwenwandeling bestaat uit een lijst met suggesties, aangevuld met een woordje uitleg, van interessante sites buiten het stadscentrum. Er wordt telkens aangegeven hoe u deze sites met het openbaar vervoer kan bereiken. Op het einde van de brochure tenslotte zijn vijf teksten opgenomen die elk afzonderlijk een deel van de Brusselse vrouwengeschiedenis belichten. De teksten behandelen respectievelijk religie en ziekenzorg, prostitutie en vrouwenhandel, beeldende kunsten, arbeid en politiek en feminisme. Op de achterflap vindt u een plattegrond van Brussel-centrum waarop de sites duidelijk zijn gemarkeerd. Nog een pluspunt is de zeer verzorgde, frisse lay-out. Aan u om de wandeling in praktijk om te zetten.

Cherchez la femme. Een wandeling door de geschiedenis van de vrouw in Brussel, Documentatiecentrum Rol & Samenleving, Brussel, 1999, 160 p.

MARCEL KERFF, "Kom, we zijn tebie". Bezembinders en scharenslieps. Voyageurs in Vlaanderen

Piet Creve, Amsab

Toen ik een kleine jongen was, ging ik vaak logeren bij een kinderloze oom en tante in Sint-Amandsberg. Af en toe nam die tante mij mee naar de 'winkels' in het centrum van Gent.

Aan het gemeentehuis van Sint-Amandsberg stapten we op de tram. De wandeling door de winkelstraten begon aan het Belfort. Tussen dit monument en de Sint-Niklaaskerk stond bij de rand van het trottoir een merkwaardig vehikel: het zag eruit als een kruising tussen een fiets, een kruiwagen en een marktkraam. "*Da's een scharenslep.*", zei tante. "*Die maakt messen en scharen weer scherp.*" Ik was uitermate geboeid door wat de man aan het doen was, maar toen ik dichter wou gaan, hield tante me tegen. "*Niet zo dicht, 't is een bohemer.*" Op mijn vraag wat dat was, wou of kon tante geen antwoord geven.

Permanent rondtrekkende mensen hebben in de meeste maatschappijen een kwalijke naam. Het lijkt ook zo absurd, vasthouden aan een nomadische levenswijze als het sedentaire bestaan zoveel meer comfort biedt. En is een vaste stek geen bewijs van een hogere evolutie? Het misprijzen, of in elk geval het wantrou-